

Knjiga proroka Daniela - sto pedeset i četvrta

Razumijevanje Danielova posljednjeg viđenja: značenje Beltešasara i otkrivanje proroštva

Jeff Pippenger

2024-03-23

Posljednje Danielovo viđenje sastoji se od posljednja tri poglavlja. Prvo od tih poglavlja, kao i posljednje od ta tri poglavlja, prikazuje Danielovo iskustvo, a srednje poglavlje prikazuje proročku povijest koja obrađuje konačni uspon i pad krivotvorenoga kralja sa sjevera. Prvo je poglavlje kao i posljednje, a srednje poglavlje predstavlja pobunu krivotvorenoga kralja sa sjevera. Danielovo posljednje viđenje, viđenje rijeke Hiddekel, nosi potpis Alfe i Omega, koji je Istina. Dok počinjemo razmatrati Danielovo posljednje viđenje, započet ćemo s prvim retkom.

Treće godine perzijskoga kralja Kira bilo je otkriveno nešto Danielu, koji se zvao Beltešazar; i to je bilo istinito, ali određeno vrijeme bilo je dugo; i on je razumio to, i imao je razumijevanje viđenja. Daniel 10,1.

U ovom su retku sadržane nekoliko istina. Prva je Danielovo ime „Beltešazar”.

Kojima poglavar dvorana nadjenu imena: Danielu nadjenu ime Beltešazar; Hananiji Šadrah; Mišaelu Mešah; a Azariji Abednego. Daniel 1:7.

Danijelu je u prvom poglavlju dano ime „Beltešasar“, i on se više nikada ne označava kao „Beltešasar“ sve dok se ne uvede njegovo posljednje viđenje. Stoga je Beltešasar njegovo ime u njegovu prvom i posljednjem svjedočanstvu. Promjena imena u proročanstvu predstavlja simbol savezničkog odnosa između Boga i Njegova naroda. Kada je Gospodin stupio u savez s Abramom i Sarajom, promijenio je njihova imena u Abraham i Sara. Jakovu je promijenio ime u Izrael, i obećava da će svome savezničkom narodu posljednjih dana dati novo ime.

Poradi Siona neću šutjeti i poradi Jeruzalema neću mirovati dok pravednost njegova ne zasja kao svjetlost i spasenje njegovo kao svjetiljka što gori. I narodi će vidjeti tvoju pravednost, i svi kraljevi tvoju slavu; i zvat ćeš se novim imenom koje će odrediti usta Gospodnja. Izaija 61,1.2.

Filadelfijcima, koji su sto četrdeset i četiri tisuće posljednjih dana, On također daje ovo obećanje.

Onoga koji pobijedi učinit ću stupom u hramu Boga svojega, i više neće izići van; i napisat ću na njemu ime Boga svojega i ime grada Boga svojega, novoga Jeruzalema, koji silazi s neba od Boga mojega; i napisat ću na njemu svoje novo ime. Tko ima uho, neka čuje što Duh govori crkvama. Otkrivenje 3,12.13.

Proroci prikazuju Božji narod posljednjih dana, i za razliku od Abrahama, Sare i Izraela točno značenje imena Beltešasar nije poznato. Ime koje Bog daje svojem narodu posljednjih dana da predstavlja njihov zavjetni odnos nepoznato je ime sve do vremena kada im On to ime dade. Ime Beltešasar poistovjećuje Danijela s Božjim saveznom narodom filadelfijske crkve u posljednjim

danima, ali je stvarno ime skriveno sve do zapečaćenja, jer je ime napisano na njihovim čelima, gdje je također napisan i pečat.

I pogledah, i gle: Jaganjac stajaše na gori Sionu, i s njim sto četrdeset i četiri tisuće onih koji na svojim čelima imahu napisano ime njegova Oca. Otkrivenje 14,1.

Daniel se naziva Baltazar u prvom poglavlju, a zatim u desetom poglavlju, poistovjećujući tako sebe kao simbol pokreta prvoga anđela i pokreta trećega anđela, jer prvo poglavlje predstavlja poruku prvoga anđela, kao što je prethodno podrobno utvrđeno u ranijim člancima. Deseto poglavlje stoga predstavlja pokret trećega anđela i zavjetni narod posljednjih dana. Taj redak zatim poistovjećuje Baltazara kao simbol onih koji razumiju umnoženje znanja koje je bilo oštećeno u reformnom pokretu koji je započeo 1989. godine. To je prikazano naglaskom na onome što je Daniel (Baltazar) znao.

Danijel je prepoznat kao onaj koji poznaje „stvar“ koja je „bila otkrivena Danijelu“, „i stvar bijaše istinita, ali određeno vrijeme bijaše dugo; i on razumje stvar i steče razumijevanje viđenja.“ Danijel je razumio „stvar“, a također i „viđenje“. Hebrejska riječ „dabar“ u tome je retku prevedena kao „stvar“, a znači „riječ“. U proročkom smislu „riječ“ predstavlja i viđenje o „sedam vremena“, ali također predstavlja Krista, koji je Riječ. I „sedam vremena“ i Krist jesu Kamen koji graditelji odbaciše, a Danijel predstavlja narod koji razumije oba elementa simbolike Riječi.

U devetom poglavlju Daniela, u dvadeset i trećem retku, nalazimo jedan od najvažnijih redaka povezanih s vremenskim proročanstvima o dvije tisuće i tristo godina te dvije tisuće petsto i dvadeset godina, koja su prikazana pitanjem iz osmog poglavlja Daniela, trinaestog retka, i odgovorom u četrnaestom retku. Pitanje glasi: „Dokle će trajati viđenje ‘chazon’ koje označava gaženje Svetišta i vojske, a koje je izvršeno najprije poganstvom, a zatim papinstvom?“ To gaženje trajalo je dvije tisuće petsto i dvadeset godina, kao ispunjenje „sedam vremena“ iz Levitskog zakonika 26.

Odgovor na pitanje iz trinaestoga retka glasio je: do dvije tisuće i tri stotine godina; tada će Svetište, koje je bilo pogaženo, biti očišćeno, a viđenje „mareh“ o dvije tisuće i tri stotine godina povezuje ta dva vremenska proročanstva, te u dvadeset trećem retku devetoga poglavlja Daniela Gabriel vodi Daniela da razumije odnos između ta dva viđenja.

Na početku tvojih molitava izišla je zapovijed, i ja dođoh da ti to objavim; jer si veoma mio; zato razumij riječ i razaberi viđenje. Daniel 9:23.

Riječ prevedena u retku i kao „razumjeti“ i kao „razmotriti“ jest hebrejska riječ „biyn“, a znači „umno razdvojiti“. Gabriel obavještava Daniela da umno razdvoji „stvar“ od „viđenja“. „Viđenje“ u retku jest hebrejska riječ „mareh“, i to je viđenje o dvije tisuće i tristo godina koje je završilo 22. listopada 1844. Hebrejska riječ prevedena kao „stvar“ ista je riječ prevedena kao „stvar“ u prvom retku desetoga poglavlja. To je hebrejska riječ „dabar“, i ona predstavlja viđenje o dvije tisuće petsto i dvadeset godina, koje je također završilo 22. listopada 1844.

U prvom retku desetoga poglavlja Božji saveznički narod posljednjih dana predstavljen je po Beltsasaru, i oni su razumjeli umnoženje znanja koje je došlo u vrijeme svršetka 1989. godine, što

im je omogućilo razumjeti povezanost dviju viđenja, koju su mileriti pokreta prvoga anđela razumjeli samo djelomično. U retku se viđenje predstavljeno kao „stvar” poistovjećuje s duljim od dvaju proročanstava, jer Daniel, umetnuvši između dvaju spominjanja „stvari” u retku, određuje da je vrijeme postavljeno za „stvar” (dabar) bilo „dugo” u odnosu na viđenje (mareh).

Treće godine perzijskoga kralja Kira bila je objavljena riječ Danielu, koji se zvao Baltazar; i riječ bijaše istinita, ali određeno vrijeme bijaše dugo; i on razumje riječ i steče razumijevanje viđenja. Daniel 10,1.

Suptilna istina da su „sedam vremena” najduže vremensko proročanstvo koje su Milleriti objavljivali, poriče se u laodicejskom adventizmu, na temelju odlomka koji izvrću na vlastitu propast. Odbacivanjem „sedam vremena” u pobuni 1863. godine, oni ne vide odnos između ta dva proročanstva te mogu samo, ili žele samo, vidjeti sljedeći odlomak kao onaj koji identificira dvije tisuće i tri stotine godina.

„Iskustvo učenika koji su pri prvome Kristovu dolasku propovijedali ‘evanđelje o kraljevstvu’ imalo je svoj pandan u iskustvu onih koji su naviještali poruku o Njegovu drugom dolasku. Kao što su učenici pošli propovijedajući: ‘Ispunilo se vrijeme, približilo se kraljevstvo Božje’, tako su i Miller i njegovi suradnici objavljivali da se najduže i posljednje proročko razdoblje prikazano u Bibliji bliži svome isteku, da je sud blizu i da vječno kraljevstvo treba biti uspostavljeno. Propovijedanje učenika u pogledu vremena temeljilo se na sedamdeset tjedana iz Daniela 9. Poruka koju su davali Miller i njegovi suradnici najavljivala je završetak 2300 dana iz Daniela 8,14, od kojih sedamdeset tjedana tvori jedan dio. Propovijedanje jednih i drugih temeljilo se na ispunjenju različitoga dijela istoga velikog proročkog razdoblja.“ Velika borba, 351.

Ne propustite unutarnju logiku ovoga posljednjeg odlomka. Laodicejski adventizam ne uči svijet da su mileriti smatrali da je Svetište koje treba biti očišćeno nebesko Svetište, jer oni, kao i svi koji žele pogledati povijesni zapis, znaju da su mileriti vjerovali da je Svetište koje treba biti očišćeno Zemlja. Odlomak koji laodicejski adventizam izvrće na vlastitu propast glasi: „stoga su Miller i njegovi suradnici objavili da je najdulje i posljednje proročko razdoblje prikazano u Bibliji bilo pred samim istekom“, za što oni uporno tvrde da su dvije tisuće i tristo godina iz Daniela, osmo poglavlje, četrnaesti redak.

Vlastite povijesne knjige adventizma utvrđuju da je svih tristo mileritskih propovjednika u svojim izlaganjima koristilo pionirsku kartu iz 1843., a na toj je karti, kao i u ostatku povijesnog svjedočanstva, posve jasno da je „sedam vremena” (dvije tisuće petsto dvadeset godina) bilo proročanstvo koje su oni označili kao „najduže i posljednje proročko razdoblje”, koje je „bilo pred istekom”. Zbog svoje pobune iz 1863., kada su odbacili temeljni kamen „sedam vremena”, sada slijepo ustraju na tome da sestra White u odlomku iz Velike borbe ponovno ispisuje utvrđenu povijest.

U prvome retku desetoga poglavlja Daniela, Baltazar predstavlja Božji narod posljednjih dana, i oni razumiju i pitanje i odgovor iz Daniela 8,13 i 14, koje sestra White prepoznaje kao temelj i središnji stup adventističke vjere. Prikaz koji Daniel predstavlja u tome retku označava razliku

između Božjega zavjetnog naroda posljednjih dana i laodicejskoga adventizma, jer su oni ti koji razumiju porast znanja 1989. godine.

Treće godine Cira, kralja perzijskoga, Danielu, koji se zvao Baltazar, bijaše otkrivena jedna stvar; i stvar bijaše istinita, ali određeno vrijeme bijaše dugo; i on razumje stvar i steče razumijevanje viđenja. Daniel 10,1.

Prvi redak početak je viđenja danoga na rijeci Hiddekel, koje završava u dvanaestome poglavlju. Ondje nalazimo otpečaćenje knjige Danielove u vrijeme svršetka, stoga je prikaz Daniela koji razumije i „riječ” i „viđenje” povezan s onima koji razumiju i koji su označeni kao „mudri”, za razliku od onih koji ne razumiju i koji su označeni kao „bezbožni”. U desetome retku dvanaestoga poglavlja prikazana je razlika između tih dviju skupina.

Mnogi će se očistiti, i ubijeliti, i okušati; ali bezbožnici će bezbožno postupati; i nitko od bezbožnika neće razumjeti; ali mudri će razumjeti. Daniel 12,10.

„Mudri” razumiju, a opaki ne razumiju, a riječ prevedena kao „razumiju” ista je riječ koju smo prepoznali u dvadeset trećem retku devetoga poglavlja. To je hebrejska riječ „biyn”, koja znači umno razlučiti. Opaki ne razumiju umnoženje znanja, jer nisu voljni učiniti umno razlučenje dviju viđenja koja su istine za koje je Beltešazar u prvom retku označen kao onaj koji ih razumije, kada je označen kao Beltešazar umjesto kao Daniel. U prvom je retku označen kao Božji saveznički narod posljednjih dana, i označen je kao oni koji razumiju dva viđenja između kojih Božji narod treba učiniti umnu razliku. Isus prikazuje svršetak neke stvari početkom neke stvari, a u dvanaestome poglavlju mudri su oni koji razumiju proročanstvo o dvije tisuće i tri stotine godina i njegov izravan odnos prema „najduljem i posljednjem” vremenskom proročanstvu, a to je dvije tisuće i pet stotina i dvadeset godina.

Nastavit ćemo naše proučavanje Danielova posljednjeg viđenja u sljedećem članku.

Narod moj gine zbog nedostatka znanja; budući da si ti odbacio znanje, i ja ću odbaciti tebe, da mi više ne budeš svećenik; budući da si zaboravio Zakon Boga svojega, i ja ću zaboraviti tvoju djecu. Hošea 4,6.

I vi se kao živo kamenje ugrađujete u duhovnu kuću, sveto svećenstvo, da prinosite duhovne žrtve ugodne Bogu po Isusu Kristu. Stoga i stoji u Pismu: Evo, postavljam na Sionu kamen ugaoni, izabrani, dragocjeni; i tko vjeruje u njega, neće se postidjeti. Vama dakle koji vjerujete on je dragocjen; a onima koji su neposlušni, kamen koji odbaciše graditelji, taj posta zaglavni ugaoni kamen, i kamen spoticanja i stijena sablazni, onima koji se spotiču o riječ, budući da su neposlušni; na što su također bili određeni. A vi ste izabrani rod, kraljevsko svećenstvo, sveti narod, narod stečen za Božje vlasništvo, da navješćujete kreposti Onoga koji vas je pozvao iz tame u svoje čudesno svjetlo; vi koji nekoć ne bijaste narod, a sada ste narod Božji; koji ne bijaste zadobili milosrđe, a sada ste zadobili milosrđe. 1 Petrova 2:5–10.

I držite da je dugotrpeljivost našega Gospodina spasenje; kao što vam je i naš ljubljani brat Pavao, prema mudrosti koja mu je dana, pisao; kao i u svim svojim poslanicama, govoreći u njima o ovim stvarima; u kojima ima nekih stvari teških za razumjeti, koje neuki i nepostojani

izvrću, kao i ostala Pisma, na vlastitu propast. Stoga vi, ljubljeni, budući da to unaprijed znate, čuvajte se da i vi, zavedeni zabludom opakih, ne padnete sa svoje vlastite postojanosti. 2 Petrova 3:15–17.

Ovo im dozivaj u pamet, zaklinjući ih pred Gospodinom da se ne prepiru oko riječi, ni na kakvu korist, nego na propast onih koji slušaju. Trudi se pokazati se prokušanim pred Bogom, kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji pravo razlaže riječ istine. A svjetovne i isprazne brbljarije izbjegavaj, jer će sve više napredovati u bezbožnost. 2. Timoteju 2:14–16.